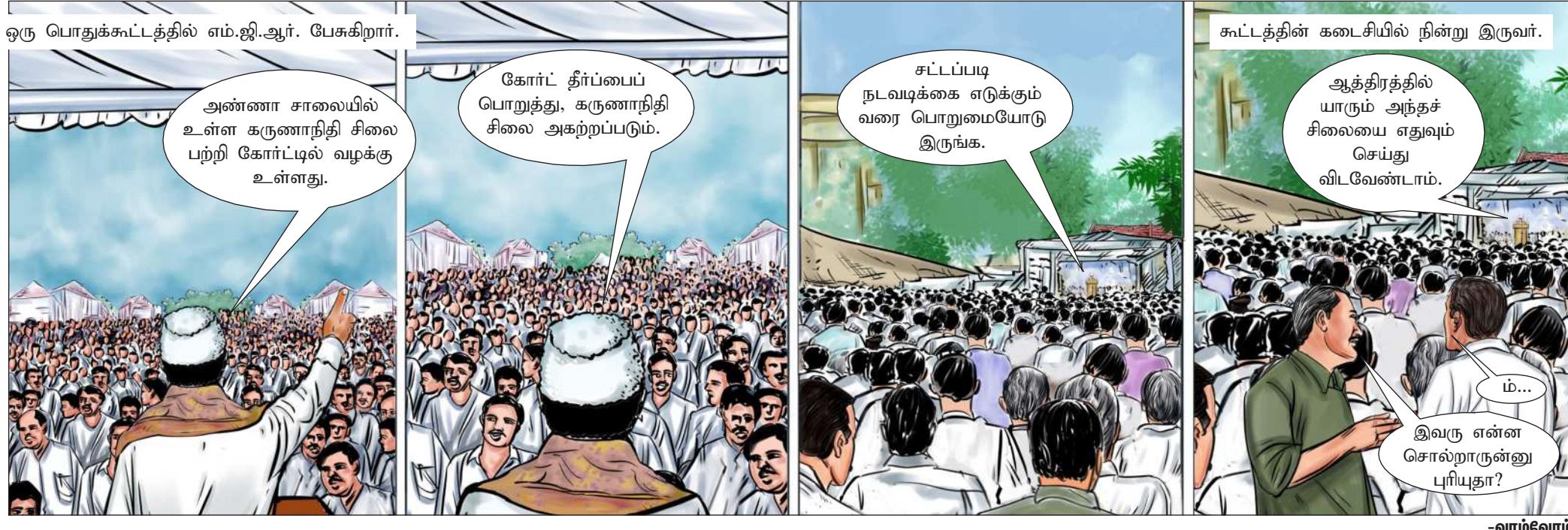

திராவிட்தால் வாழ்கிறோம்

895

எழுது:
கோவி. லெனின்
ஒவியம்:
கி. சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்

இது பெரியார் மண்

ர. பிரகாச்

18

பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளை முழுமையாகக் கடைப்பிடிக்கும் ஊர்களைப் பற்றியியல் இரு தொடர்.

எதிர்காலம் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென்று, ஊருக்கு உழைப்பவர்கள் வரலாறு கடந்த கால நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக மட்டுமே இருப்பதில்லை. அந்த வரலாற்றின் வலியும், வலிமையும், அது பதித்த அழுத்தமான சவுடும் அடுத்துத் தலைமுறையினருக்குப் பாடமாகிறது. அப்படி செதுக்கப்பட்ட ஒரு

வீரம் செறிந்த விடுதலைபூரம்!

எட்டாம் வகுப்பு படிக்கும்போது, அரியலூரில் பொதுக்கூட்டம் ஒன்றிர்காக பெரியார் வருவதை அறிந்துள்ளார். ‘கடவுள் இல்லை’ என்று சொல்லும் பெரியாரைக் கல்லால் அடித்துவிட வேண்டும் என்று கோபத்தோடு, சட்டைப்பையில் கற்களைப் பொறுக்கி வைத்துக்கொண்டு சென்றுள்ளார்.

கூட்டத்தில் பெரியார் பேசும்போது, “எனக்கு சரியென்றுபட்டதை நான் சொல்கிறேன். உங்கள் புத்திக்கு சரியென்றுபட்டால் மட்டும், நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்துள்ளீர்கள்” என்று கூறியது, தங்கவேலனின் மூளைக்குள் புகுந்துகொண்டது. பெரியாரின் முழு பேச்சையும் கேட்டுவிட்டு சென்றார். கூட்டத்திற்குச் செல்லும்போது நெற்றி நிறைய புசியிருந்த திறுநிறைத் திரும்ப வரும் வழியிலேயே அழித்துவிட்டு, கடவுள் மறுப்பாராக மாறியிருக்கிறார்.

தங்கவேலனின் மனதிற்குள் பிறந்த கலகம், குழந்தை பூர்த்திகரமாய் வெடிக்கத் தொடங்கியது. தேநீர்க் கடைகளில் இருந்து கரிக்கட்டையை அள்ளிச்சென்று, ஊர் முழுக்க சுத்திரம், சாவடிகள் அனைத்திலும் ‘கடவுள் இல்லை, சாதி இல்லை, பெரியார் வாழ்க்’ என எழுதிவிட்டு, கீழே தன் பெயரை யும் எழுதிவைத்துள்ளார். யார் இந்த தங்கவேலன் என ஊரே பரபரப்பானது.

தங்கவேலனைக் கண்டுபிடித்து பஞ்சாயத்தைக் கூட்டி கூட்டிவைத்து அடித்தனர். பெற்றோரையும் பஞ்சாயத்துக்கு அமைத்து, 100 முறை காலில் விழ வைத்து மன்னிப்பு கேட்கச் செய்தனர். நால்னா அபராதமும் வாங்கிக்கொண்டே, தங்கவேலனை விடுவித்துள்ளனர்.